

19. září 2022 navštívil naši školu Jiří Diblík, který zde studoval v letech 2009-2017 na víceletém gymnáziu. Během studií se věnoval i podnikatelským aktivitám, a kromě učení svůj čas věnoval i projektům, které se časem ukázaly pro jeho život jako zásadní. Je nutné podotknout, že v době, kdy jeho vrstevníci prožívali období dospívání, Jiří Diblík šel za naplněním svých snů. Můžeme podotknout, že ve třídě, kde studoval, měl podporu svých spolužáků, jedním z nich byl například Ondřej Kopecký.

Při přednášce určené našim studentům předal následující sdělení:

Najdi si parťáka.

Začni něco dělat už na střední.

(Co dělat?) Stáže. Online kurzy. Soutěže a olympiády. Zájezdy. Dobrovolnictví.

Poslouchejte podcasty a sledujte kvalitní osobnosti. Propojte s praxí.

Dělejte chyby. Protože právě teď si to můžete dovolit.

Naše možnosti jsou téměř neomezené.

Během debaty zazněly i následující témata:

Vím, co chci dělat po gymnáziu.

Zplnoletění.

Vysoká škola, nebo praxe...

Zakladatelé studia Qusion jdou s aplikací pro duševní zdraví dobýt USA

Duševní zdraví

Jak jsi na tom s duševním zdravím?

Studenti položili následující otázky:

Jak hodnotíte své studium na tomto gymnáziu?

Kdo byl Váš nejoblíbenější učitel?

Motivovalo Vás studium na Gymnáziu?

Jak jste se dostal k počítačům a podnikání?

Co je Váš motor, vaše vášeň pro podnikání?

Měl jste někoho, kdo vám pomáhal na začátku třeba s počty, zda má váš nápad ekonomicky smysl, nebo to byl spíš pokus/omyl?

Máte zaměstnance? Případně kolik? A jak se o ně staráte ve smyslu spolehlivosti, vzdělávání a seberozvoje?

Jak byste poradil začínajícím programátorům se zaměřením na developing a vývojářství her?

V čem jsou vaše služby/ výrobky lepší než ostatních?

Postřehy z rozhovoru

Po mnoha letech jste se vrátil na své působiště, jaké to byly pocity?

Pocity to byly krásné, když jsme sem přišli, tak to tu bylo jak před pěti lety, taková nostalgie, nostalgická vzpomínka, že se ti prakticky nic nezměnilo, kromě nové fasády a nových dveří je tu vše stejné. Ani mi nepřišlo, že jsem tady pět let nebyl.

Jak na vás působili studenti na přednášce v aule?

Takový první dojem byl, stud, nebo že se necítili v komfortní zóně, myslím, že je to velká chyba, chtějí být zalezlí, aby nebyli ideálně vidět, ale nebát se vystoupit z toho davu, to bylo to samé, jako nesnáším, že když někam přijdu a první řady jsou prázdné, to mě asi jako mrzí nejvíc. To dobře znáte, a když jim člověk řekne, pojďte dopředu, moc se jim nechce. Já jsem se vždycky snažil být vepředu.

Jak jste začínal své podnikání?

My jsme měli obleky z tanečních, poprosili jsme rodiče, aby nám půjčili auto, sedli jsme do auta před těmi pěti nebo šesti lety a odjeli jsme se do Berlína, do Curychu, našli jsme si nejrůznější akce startupového typu, našli jsme nějaké konference, kde jsme věděli, že zástupci firem budou a začali jsme jim prodávat vývoj právě softwaru na míru. My už jsme měli 4 programátory v Česku, se kterými jsme tvořili aplikace, ale začali jsme chodit k těm švýcarským inženýrům a říkali jim tam: „My máme supernabitý tým v Praze, je nás moc, všechno zvládneme udělat.“ Po pár týdnech takhle v zahraničí jsme sehnali první zakázky a vrátili se do Česka s těmi zakázkami, ale my jsme jako nevěděli, co tedy uděláme. Tak jsme začali shánět první zaměstnance a programátory.

Jak vytvořit úspěšnou firmu?

Když stavíte firmu, používáte externí financování, třeba máte nějakou investici nebo něco podobného, nějaký úvěr nebo používáte vlastní prostředky a s tím, jak postupně rostete, tak to postupně narůstá a ta firma se zvětšuje. Takže my jsme byli sami dva, postupně jeden, druhý, třetí člověk – postupně jsme nabírali. Kolikrát se setkáváme v těch technologických firmách s tím, že firma takto sežene investice za stovky miliónů a za dva měsíce nabere 200 zaměstnanců a najednou rychle vystřelí a valí, my jsme k tomu šli postupně a během tří let jsme narostli na nějakých 40 lidí plus minus a tvořili jsme 5–6 aplikací měsíčně.

V tom cizím prostředí musí člověk aktivně používat cizí jazyk, jak to vidíte vy s jazykovou vybaveností?

Třeba to mě teď zpětně mrzí nejvíc, že jsem nedával moc pozor na němčině, třeba ve škole, a dneska by se mi to fakt hodilo a já si neuvědomoval tu důležitost, možná nejdůležitější na tom gymplu, co jsme jako měli – angličtina – němčina, my jsme konverzace neměli, pak jsme měli ve čtvrtáku rodilého mluvčího Parkera. A ta němčina – k té jsem já měl vždycky odpor a dneska bych se za to profackoval, protože dneska, když se budu chtít učit německy, tak budu platit nějaké drahé cizí kurzy a už se nebudu učit jako na gymnáziu, kdy jsem měl možnost 3x, 4x týdně možnost mít němčinu a učit se a je to ve finále nejvíc, co by mi mohl ten gympl dát do mého života, a z toho gymplu třeba gramaticky v angličtině, protože to používám v práci prakticky každý den, takže ano - připravil mě dobře, ale základy gramatiky, ale pokud se chcete fakt naučit dobře anglicky, je třeba někam vyjet a být v tom prostředí, protože doufat, že mi postačí angličtina z gymplu, to bych v tom byl ztracený.

Co byste poradil studentům?

Častokrát se vlastně setkávám s tím, že ty lidi říkají na těch středních školách, já na to nemám čas, já na to nemám peníze, nemám na to skills... To jsou vlastně kraviny, protože teď já si třeba vezmu, když jsem chodil na gymplu, tak jsem zvládal chodit občas i do školy, zvládal jsem chodit třikrát týdně na tenis a do toho jsem zvládal řídit tu firmu i z lavice a ten čas jsem si na to vždycky našel. Třeba teď mi přijde, že mám mnohem míň času, než jsem měl na střední, vůbec nechápu, jak jsem to zvládal, takže je to fakt o tom nastavit si pravidla, co chci dělat. Peníze, myslím si, že peníze ze začátku vůbec nejsou potřeba, když je třeba něco začínat. My, když jsme začínali na gymplu s 5 tisíci – možná dali jsme do toho, nebylo potřeba peněz, dá se to udělat poměrně ekonomicky, když něco neumíte a potřebujete si někoho zaplatit, že vám s tím pomůže, tak mu třeba navrhnete první nějakou ekvitu, nebo se tomu říká podíl, dá se to vždycky nějak vyřešit nebo domluvit. Poslední věc, máte dneska ohromnou výhodu, že dneska je vše na internetu, že můžete všechno vyčíst, podívat se na YouTube, přečíst si články, kde to všechno najdete. A všechno už bylo tisíckrát řešené. Všechno na tom internetu a YouTube je. Když si s něčím nebudete vědět rady, napište to tam, určitě tam bude odpověď. Nemohu říct, že bych tam někdy něco nenašel.

Kde se vzdělávat?

Dobré jsou podcasty, na netu je spousta skvělého materiálu, který je zadarmo – na YouTube nebo TikToku nebo na Instagramu, doporučuju. Vím, že to učitelé nebudou slyšet rádi, ale co budete reálně potřebovat v životě, to se musíte dovzdělávat sami, protože pokud budete umět dýchací soustavu žížaly, tak vám to nepomůže na trhu práce. A až přijdete na pohovor, tak se vás určitě nikdo nikdy ptát, nebudete-li dělat nějakou biologii.

Setkání s Jiřím Diblíkem jsme zaznamenali i v aktualitách GVM v následujícím článku:

Po pěti letech zpátky...

Těmito slovy začíná zápis v pamětní knize gymnázia připomínající návštěvu našeho bývalého žáka Jiřího Diblíka, který se v pondělí 19. 9. 2022 setkal se studenty 3. a 4. ročníků vyššího gymnázia, aby se podělil o své zkušenosti a poznatky z oblasti podnikání. Naši studenti se seznámili s možnostmi, které nabízí pobyt v zahraničí, s metodami, jak užít svůj volný čas či jak vést soukromou firmu. Během dvouhodinového programu jsme se dozvěděli o vývoji moderních technologií a počítačových aplikací.

Setkání bylo zakončeno debatou, kdy Jiří Diblík odpovídal na dotazy účastníků setkání. Zmínku o akci bych zakončil citací našeho absolventa: „Přeji gymnáziu mnoho dalších úspěšných absolventů. Vždy se sem budu rád vracet. Díky! Jirka Diblík“

S přáním, aby se tato slova naplnila, Mgr. Zbyněk Příbyl